

ת"פ 8914/10/13 - מדינת ישראל נגד ש' ס'

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 8914-10-13 מדינת ישראל נ' ס'

בפני המאשימה
כב' השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

הנאשם
נגד
ש' ס'

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה סתם, בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. בהכרעת הדין נקבע כי בתאריך 4.10.2012 בשעה 11:30 לערך, שהה י' ס', אחיו של הנאשם (להלן: "המתלונן") בבית בתו במושב ***** (להלן: "המקום"), לצורך שיפוצים. הנאשם הגיע אל המקום, אחז במתלונן בידו והושיבו בכוח על כיסא תוך שהוא מנער אותו בעוצמה. המתלונן הגיב לכך באומרו לנאשם: **"אם יש בעיה אני אפרק מה שצריך"**, ואילו הנאשם בעודו אוחז במתלונן השיב: **"אני מסיים איתך עכשיו את הפרשה"**, וכן **"זה לא יגמר בטוב"**.

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** טענה כי במעשיו פגע הנאשם בערך החברתי המוגן של זכות האדם לשלמות גופו ולביטחונו, וכי נקבע בפסיקה כי יש להחמיר עם נאשמים החוטאים בעבירות אלימות. לקולא צוין כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, אשר הודה בסופו של יום אף כי לא חסך בזמן שיפוטי. עוד נטען כי מעדותו של הנאשם עצמו עלה כי הוא נוהג באגרסיביות כלפי המתלונן אחיו, לא בפעם הראשונה. לפיכך, המאשימה טענה כי מתחם העונש הראוי נע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. בנסיבות תיק זה עתרה המאשימה להשית על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות לצד רכיבי ענישה נוספים בדמות מאסר על תנאי בעבירות של אלימות ואיומים, וקנס.
4. **ב"כ הנאשם** ביקש להסתפק במאסר על תנאי ובקנס. הוא טען כי מדובר בנאשם בן 58 ללא

עבר פלילי, אשר הורשע בתקיפה ברף הנמוך. כן נטען כי ענישה בדמות מאסר על תנאי וקנס בנסיבות תיק זה מהווה ענישה הולמת, וכי ההליך המשפטי היווה עבור הנאשם גבול ברור. עוד נטען כי העבירה בוצעה באוקטובר 2012 ומאז הנאשם לא שב לבצע עבירות.

5. **בדברו לעונש אמר הנאשם - "מצטער זו הפעם הראשונה והאחרונה שהגענו למצב כזה".**

דין

6. עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה באותם ערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

7. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעקבות מעשהו של הנאשם הינם הזכות לביטחון ושלמות גופו של האדם.

הפסיקה עמדה פעמים רבות על החומרה שבעבירות האלימות, על כך שהאלימות פושה בחברתנו, ועל הצורך בהטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שנוקט באלימות לפתרון בעיותיו.

8. באשר לנסיבות ביצוע העבירה בהתאם לס' 40ג' לחוק, הרי שהנאשם תקף את המתלונן, אחיו, ובעדותו טען כי מדובר ב- **"דפוס התנהלות נורמטיבי, זה לא חריג"** (ע' 20, ש' 12), בכל פעם בה הוא פוגש את אחיו. יצוין כי כתב האישום המתוקן המיר את עבירת האיומים לעבירה של תקיפה, נוכח עדות הנאשם עצמו בפניי. מסכת הראיות חשפה סכסוך בן מספר שנים בתוך המשפחה, על רקע הזכויות בנחלה המשפחתית והטיפול באביהם של הנאשם והמתלונן. בעוד האחים העידו בפניי בדמעות ובקול רועד, התייחס כאמור הנאשם אל הארוע כאל כדבר שבשגרה.

אין להתעלם מכך שהתנהגותו האלימה של הנאשם הביאה לתוצאה המיוחלת מבחינתו - התחייבות אחיו לפרק את הבניה. עם זאת, ומבלי להקל ראש בדבר, הרי שהאלימות עצמה הינה כטענת ב"כ הנאשם ברף הנמוך של עבירות האלימות.

9. **בחינת הענישה הנוהגת** מלמדת כי בגין תקיפה סתם בנסיבות דומות, ללא עבירות נלוות, מטילים בתי המשפט ענישה הנעה בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

10. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, אני קובעת מתחם עונש הולם שהינו בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר אשר יכול ויבוצעו בעבודות שירות.

11. **בגזירת העונש בגדרי המתחם** יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. כאמור, הנאשם אמנם הודה ולקח אחריות על מעשיו, אך אין להתעלם מכך שהודאתו הגיעה לאחר שמיעת הראיות, ובפרט עדות שני אחיו, אשר ניכר היה כי המעמד קשה עבורם. לנאשם אין הרשעות קודמות, ובמסגרת הנסיבות לקולא התחשבתי בחלוף הזמן, שכן מדובר בעבירה שנעברה בשנת 2012.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם מזער את חומרת המעשים ונקט בעמדה

קורבנית. הנאשם תאר כי היחסים בין האחים עודם עוינים ומנוכרים, וכי הוא מתקשה להגיב באופן מאופק ופועל מתוך תסכול מתמשך. שירות המבחן מצא כי ככלל הנאשם הינו אדם נורמטיבי ומתפקד, וכי הסיכוי להישנות עבירות פחת, בין היתר מאחר שההליך המשפטי סייע בהצבת גבולות עבורו.

בשיחה עם המתלונן ציין המתלונן כי הוא חושש מהנאשם, וכי פנה אל המשטרה לשם הצבת גבולות לנאשם. בפני שירות המבחן סרב הנאשם לבצע עבודות של"צ, ולפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה לתכנית של"צ.

12. הצדדים התבקשו להגיב על עמדת הנאשם בפני שירות המבחן, במסגרתה התנגד לביצוע של"צ, וב"כ הנאשם הבהיר כי במידה ויוטל על הנאשם של"צ - יבצעו הנאשם, בהתאם לתכנית שתיקבע.

נוכח מכלול השיקולים שלעיל, ובהם משך הסכסוך ועוצמתו, וכן עמדתו העקרונית של הנאשם כי הוא נוהג באלימות אותה הוא מכנה "נורמטיבית", סברתי תחילה כי יש להשית עליו גם ענישה קונקרטיה מסוימת. אלא שבין מועד עריכת התסקיר למועד מתן גזר הדין נפטר אביו של הנאשם, אשר כאמור לעיל הטיפול בו והנעשה בנחלתו היוו את הרקע לסכסוך ארוך השנים.

חוששני כי בעת הזו, הטלת ענישה קונקרטיה בדמות של"צ עלולה ללבות את הרוחות בין האחים, ואני מוצאת כי יש מקום להשקיט רוחות אלו כעת. לפיכך, מתוך תקווה כי האחים יפעלו כעת, עם מות האב, כדי להחזיר את יחסיהם לפסים תקינים, אמנע מהטלת של"צ על הנאשם.

13. נוכח המפורט לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות או איומים.

ב. קנס בסך 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.4.15.

העתק הפרוטוקול יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ה, 17 פברואר 2015, במעמד הצדדים.